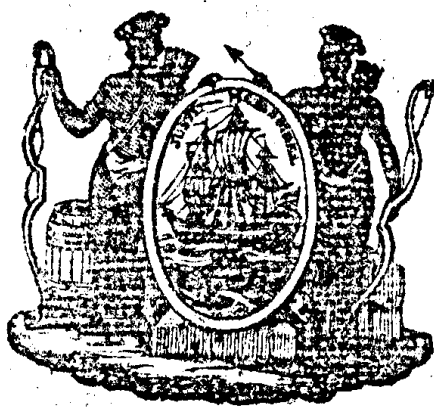

Vrijdag, den

15^{den} September.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Souvernemens Secretarij.

De Commissie tot TAXATIE DER HUURWAARDE der Huizen en Gebouwen aan Paramaribo, derzelve omtrek, maakt bij deze bekend, zij hare werkzaamheden zal voortzetten HEDEN den 15den dezer, des voormiddags zeven uren, en zulks wel met de Buitenwijk, zijnde de Voorstad Zee- of zoogenaamde Combé, wordende de belanghebbenden uitgenoodigd gereed te houden om aan de Commissie voornoemd, de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon, of wel bij hunne afgevaardigde, door achterlating van hun Huurcontract of van oenig ander papier, waaruit de Commissie, het vereischte te weten, kan vernemen.

Paramaribo, den 15 September 1837.

De gequalificeerde Scriba bij de Commissie voornoemd,

A. P. TIRION.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 14 September 1837.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen: **MAMEL BUENO DE MESQUITA** en **ABIGAËL PARRA**; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, **T. M. SCHOTBORGH**.

Advertentien.

(32209) Op Donderdag den 21sten dezer, namiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en VEREEMSTER bij het Departement van Onbeheerde en Weezen, op de plaats van hetzelve Departement, door den Vendu-meester **A. SALOMONS**; doen verkoopen:

De NAGELATENE GOEDEREN van Mevrouw **CORNELIA SCHEPERS**; van de Mevrouw **H. J. VAN DER HEIJDE**; **R. BARBOUR**; **C. F. COURJUN**; in welken laatstgemelden Mevrouw, zich is bevindende de Negerin genaamd **Manette**.

Paramaribo, den 14 September 1837.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(32203) Op den vroegen morgen van den 8sten dezer, is een kortstondige doch hevige ziekte van een jongste Zoon **CAREL FRANÇOIS COURJUN**; — waarvan langs dezen weg aan Vrienden en Bekenden kennis geven.

Paramaribo, den 13 September 1837.

G. D. BRULJNSBURG.

Societeit de Vereeniging.

ALGEMEENE VERGADERING op Vrijdag den 16den dezer, des avonds ten 7 uren, ter verkiezing van een BESTUURDER voor welgemelde Societeit. (32208)

Paramaribo, den 8 September 1837.

COBLIJN;
Secretaris.

(32200) CREDITEUREN van de onlangs verkochte Plantaadje *Vlugt en Trouw* en Plantaadje *Nieuw Mocha*, voor de helfte aankomende de Erven **F. CRAMER**, worden verzocht hunne rekeningen in blanco in te zenden ten Kantore van den ondergeteekenden, ten einde na accoordbevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo, den 14 September 1837.

JAN DE JAGER Ez. qq.

Verandering van Woonplaats.

Kapitein **B. F. IPSEN**, thans woonende naast den Weledele Heer **L. D. J. VAN BOMMEL**, biedt tegen civiele prijzen, zijne nog overige GOEDEREN te koop aan; als:

Boter; gerookte Worst; Nagelbouten; Patervloesch; Seltzerwater; Prullac-, Medoc-, St. Julien Medoc- en andere FIJNE WIJNEN in kisten en in oxhoofden; Azijn; Haver in 3 Zaksvaten; groote- en kleine Kuipper Spijkers; IJzerenpotten; Osnabruchs-, Huismans- en Bielefelds Linnen; Vrieschbonten; rood Garen; dito; Siamoisen; Salempoeris; Lemnias; Diemet; Platille; Shirting; Cambricks; Stoelemat; sijn Poolbont; Tuinzaad, enz. (32211)

Paramaribo, den 15 September 1837.

GEBROEDERS CASTILHO

bieden tot civiele prijzen, te koop aan; als:

ZWART-, BLAAUW-, GROEN- OLIE- en BRONS KLEUR, — Eerste qualiteit AMERIKAANSCH EVELLAST. (32205)

Paramaribo, den 15 September 1837.

(32212) TE KOOP bij **J. J. OOLJAAS JR.**, nieuwe PROVISIEN; STEENEN; KALK; CEMENT en verscheidene andere GOEDEREN meer.

Wordt te Huur aangeboden:

Een zeer bekwame KOK en eene HUISMEID. — Te bevragen ter dezer Drukkerij. (32213)

(32214) * * PITCH PINE PLANKEN te bekomen bij

De Wed. VAN PRAAG.

(32201) WINST van FICHOT- vertrekt.

Scheepstydningen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kap. **H. Hodge**, van Boston; hebbende 30 dagen reis.

Den 12den, de Nederlandsche Sloop *Trafalgar*, Kap. **J. H. Thomas**, van de Post Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: Mevrouw **C. Kalden**, en de Slaven **William** en **Nany**.

UITGERLAARD.

Den 11den, de Nd. Am. Brik *Ganges*, Kap. **L. Center**, visa Nickerie naar Glonchester.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 10 Julij 1837.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 1 Julij.

Onze dagbladen behelzen thans ook het adres van Lord John Russell, een onzer Ministors, aan de kiezers, door welke hij in het

parlement is afgevaardigd. Hij zegt daarin onder anderen: »Het heeft der Koningin behaagd aan Lord Melbourne en deszelfs ambtgenooten het bestuur der staatszaken op te dragen; en het zal hun pligt uitmaken aan H. M. zoodanigen raad te geven, als hun oordeels, best berekend kan zijn, ter vervulling van H. Ms. edelmoedige gezindheden ter handhaving van de vrijheden en ter verbetering van de wetten van het koninkrijk, waarover zij door de Goddelijke Voorzienigheid geroepen is te oordeelen. Noch ook zal H. M. vergeefs den steun verwachten van een regtgeregt volk, hetwelk voor den Souverein van een vrij land de bron van kracht, waardigheid een magt is."

Na de voornaamste werkzaamheden der wetgeving, ten aanzien van de verbetering van verschillende wetten aangestipt en gezegd te hebben, dat de grondslagen gelegd zijn voor een beter, regtvaardiger stelsel van wetgeving nopens Ierland, verklaart de Minister, dat zelfs de tegenstrevers van het bestuur niet meer beweren, dat de volstrekte weigering van gemeente besturen aan genoemd land op den voet der Engelsche niet noodzakelijk is ter handhaving van de protestantsche kerk; dat de rust in Ierland door de gewone wetten gelukkig is bewaard gebleven; dat de overgrote meerderheid des volks de zegeningen van de eensgezindheid der wetgeving genoot; dat er echter personen zijn, die zich wrevelig tusschen de Koningin en hare onderdanen stellen, en de weldaden van eene billijke bescherming (van Ierland) zoeken tegen te gaan; dat de Hertog van Wellington zich over bekrompenheid en partijgeest verheven heeft, dat de meerderheid der tegen- of behoudende partij dit roemwaardige voorbeeld schaars heeft gevolgd; dat hij, die partij in het Lagerhuis (hoewel vergeefs) getracht heeft die landslieden, die in vreemd land de wapenen voerden, in een hatelijk daglicht te plaatsen, terwijl hare aanhangers binnenlands op eene onwaardige wijze werkzaam zijn geweest om de zaden van godsdienstige onverdraagzaamheid een nationale tweedragt te zaaien.

Hierop de bekende onderwerpen, die in de aanstaande zitting van het Parlement zullen voorkomen, vermeld hebbende, besluit de Minister aldus:

»Ik heb gepoogd onze instellingen te versterken door ze te hervormen; volledige vrijheid voor elke geloofs-belijdenis daar te stellen; aan Ierland de regten te geven, welke Groot-Brittannie bezit. Maar terwijl ik aldus handelde, heb ik er voor gezorgd, dat ik niet derwijze vernieuwde, dat eenig beginsel werd aangenomen, waardoor onze oude instellingen zouden in gevaar gebracht worden; de godsdienstvrijheid niet sôo werd omschreven, dat er de gevestigde kerk kon worden ondermijnd; niet dusdanig voorzien in de behoeften en wenschen van het volk van Ierland, dat de eenheid des lands daardoor verstoord of verbroken kon worden. In dezen geest moet ik altijd elk voorstel bestrijden, hetwelk strekt tot daargestelling van een verkiesbaar Hoogerhuis, of het aannemen van het beginsel om in de Godsdienst alles van eigen willekeur te doen afhangen.

»Er is nog slechts een onderwerp, waarover ik in het bijzonder zal spreken, dewijl het nog luttel in het Parlement behandeld is, ik bedoel de uitbreiding van het onderwijs. De Staat heeft in dit opzigt een voornemen.

pligt te vervallen. Het was de heilrijke wensch van George den derde, dat elk kind in zijne bezittingen in staat mogt wezen den Bijbel te lezen. Moge zijn verheven opvolgster dien wensch vervuld zien! Moge de verspreiding van kennis, de toegeneming van godsdienst en zedelijkheid, en de vermeerdering des geluks van het volk, de tegenwoordige regering meer waarlijk roemrijk maken dan overwinningen op het slagveld de vorige regeringen gemaakt hebben, en vrede hare faam verzekeren."

Dit adres heeft natuurlijk de aandacht zeer geboid, omdat het met der daad als van het geheele bestuur mag worden aangemerkt, en terens als eene dadelijke bestrijding van het bekende adres van Sir Robert Peel. Eene belangrijke omstandigheid is nu, dat de Hertog van Wellington het in het ministriële adres blootgelegde plan, zijnde dat van eene gematigde hervorming, schijnt te willen bijvallen. Bij de voorloopige behandeling van voordragten nopens Ierland, heeft de Hertog van Wellington gisteren avond in het Hoogerhuis namelijk verklaard:

»Dat het zijn ernstige wensch was om een einde te maken aan de beraadslagingen over al deze maatregelen, door ze tot een minnelijk einde te brengen. Dat hij vuriglijk begeerde het vraagstuk nopens de tienden, hetwelk nu zeven jaren geleden aan het Parlement onderworpen werd, tot een besluit te zien gebracht. Dat hij de zaak der gemeente besturen verlangde geëindigd te zien, wanneer de daarmede verbonden maatregelen konden tot stand gebracht worden. Dat de beraadslagingen over al deze punten, welke thans jaar in jaar uit bij het Parlement voorkwamen, dienden op te houden. Dat bij den edelen Burggraaf (Lord Melbourne) kon verzekeren, dat, indien zij elkander in het volgende Parlement in gelijke verhouding als thans mochten ontmoeten, hij (de hertog van Wellington) hereid zou wezen met hem mede te werken tot elke redelijke afdoening van al deze aangelegenheden."

»Wel verre dus — zegt het ministerieele Avondblad — van mede te werken met de staatkundige fanatieken, die Ierland op nieuw met het zwaard willen regeren, of met de godsdienstige fanatieken, die de rust des lands aan het behouden van eene erger dan onwaardige kerk-inrigting willen opofferen, legt de Hertog van Wellington deszelfs voornemen aan den dag om met Lord Melbourne, met het begin der volgende zitting, de handen in een te slaan tot elke redelijke schikking van de punten der tienden en gemeentebesturen van Ierland... Des Hertogs verheven karakter en talenten zijn nooit in twijfel getrokken, en nu dat hij die dwalingen in staatkundige gevoelens, en die verkeerde politieke verbindtenis opgeeft, welke hem in de achting des algemeens hebben doen dalen, zal hij ten volle die volksgunst weder verwerven, waarop zijne langdurige en minner genoeg te waardeeren krijgsman's loopbaan hem aanspraak geven.... Wij wenschen onzen lezers geluk met het gunstige vooruitzicht, hetwelk deze stap des Hertogs voor het vaderland aanbiedt. In vrede met de geheele wereld, veelal voorbeeldeloos bloeiende, zoo levert de taal van den Hertog van Wellington ons een blijk, dat partij-haat aan het zinken is. Daar bestaat nu waarschijnlijk, dat die wetgevende maatregelen, welke door onze geldmarkt, onzen handel en door vele van onze inwendige betrekkingen geeischt worden, in de volgende zitting meer naar derzelver verdiensten, dan wel naar de plaatsing van partijgeest zullen worden beoordeeld, en dat er verbeteringen tot stand zullen komen, welke het Hervormde Parlement waardig zijn."

Daar zijn er, die de toegevendheid van den Hertog als eene list beschouwen, in verband staande met de woorden van Sir Robert Peel, dat ook hij gematigde verbeteringen wil; doch vrij algemeen steunt men op het trouwhartige karakter des Hertogs, dat het ook hem ernst is, het zijne bij te dragen om een einde te maken aan de treurige tweespalt, die sinds verscheiden jaren dit rijk wederzwaar beroerd heeft. Daarop schijnt zijne persoonlijke vermelding in het adres van lord John Russell dan ook wel te doelen.

Mengelingen.

MARIA WARWICK.

(Vervolg van No. 73.)

—Dezelfde vraag werd gedaan en hetzelfde antwoord gegeven, voor JAMES BOYLAND. De Voorzitter deed van de gedane uitspraak aantekening op het parkement dat voor hem lag, daarop stelde hij aan de gevangenen de gebruikelijke vragen voor: of zij iets te zeggen hadden, of zij iets wisten in te brengen, dat het uitspreken van hun doodvonnis verhinderen kon. Zij betuigden op nieuw, met vrijmoedigheid en nadruk, dat zij onschuldig waren aan de misdaad van moord. Toen werd er eene luide afkondiging gedaan, om de omstanders tot stilte te vermanen, en nadat de Voorzitter zijn zwart mutsje had opgezet, sprak hij de volgende woorden tot de beschuldigten:

— »Beklaagden, gij, die hier te regt staat, op grond van bewijzen, die bij mij geen den minsten twijfel aangaande uwe schuld overlaten, thans zijt ge door de Jury overtuigd van eene misdaad, te ontzettend in mijn oog, om ze naar eisch te kunnen bestempelen. Bezwaarlijk zou ik, in de oorkonden der menschelijke verdorvenheid, een tegenhanger vinden van het gruwzaam feit, door u gepleegd. 't Vereenigt in eenen graad, die tot dus verre zonder voorbeeld was, al wat laaghartigst met al wat gruwzaamst kan worden uitgedacht; de smaadheid der verfijndste booswichten in de beschaafde wereld, met de bloederstige wreedheid van wilden. De winzucht heeft kannibalen voortgebracht, erger dan de honger zou doen; en de ijsselijke ondervinding der twee laatste jaren heeft ons geleerd, dat euveldaden, waarbij de gewrochten der uitsporige verbeelding slechts kinderspel zijn, waren voorbehouden, om de schande en de gruwel met te wezen eener Christenmaatschappij, in eene verlichte eeuw, in het midden van het Engelsche volk. Het kwaad is op eene schrikbarende wijze toegenomen; grijsaards en kinderen, verminkten en verzwakten durven, op 't land noch in de steden, hunne woningen meer verlaten. Zij, die geen argwaan voedden, hebben den dood gevonden, onder alle omstandigheden. Een aantal ongelukkigen zullen hunne haardsteden niet wederzien, waar hunne maagschap nog op hun wacht. O, gij, mannen des misdrijs, de wet heeft, waar 't zulke afschuwelijke euveldaden geldt, met wijsheid, ja, durf ik zeggen, uit menschlievendheid voorgeschreven, dat de straf zoo onverwijld als streng zou zijn. In een geval als dit, wordt het dubbel belangrijk, om, zoo veel van ons afhangt, de onrust te doen bedaren, die onder alle standen der maatschappij dagelijks veld wint. Ik zal mij niet verstouten, van dat andere leven te gewagen, waarvan de kennis boven het bereik dezer vierschaar ligt; over het vonnis, dat u ginds wacht, moge uw godsdienstleeraar, moge uw eigen hart u onderhouden. Daalt, daalt diep af in uw geweten, en bedenkt wel, hoe 't reeds zoo vreeselijke vonnis, dat ik, uw wereldlijke regter, genoodsaakt ben over u uit te spreken, bij de oordeelen Gods, als in 't niet verzinkt. Dat vonnis bepaalt, dat gij van hier zult worden teruggeslept naar uwe gevangenis, en dat gij, aanstaanden maandag, — aanstaanden maandag, — herhaalde de regter, met al den nadruk, dien hij geven kon aan zijne woorden, en waardoor, dan ook, de gevangenen uit hunnen staat van gevoelloosheid ontwaakten, — zult worden gebracht ter plaatse, waar men gewoon is *Criminele Justitie* te doen, om, aldaar, op een schavot, met de koorde te worden gestraft, tot er de dood op volgt. Daarna zullen uwe lijken ter beschikking worden gesteld van de heelmeeesters, om te worden ontleed volgens de wet. En moge de Heere, in zijne eindelooze barmhartigheid, zich over uwe schuldige zielen ontfermen!"

Tien minuten daarna, waren de veroordeelden weggebracht, de getuigen en de vergaderde menigte uiteengegaan.

Waartoe zou ik hier uitweiden over de droevige toebereidselen, tot de voltrekking van het vonnis? Ik verlaat voor een oogenblik de veroordeelde misdadigers, die nog slechts weinige uren te leven hebben, om terug te keeren tot de ongelukkige, wier hart

zoo veel geleden had door al de akelige neelen in de gerechtszaal, en het vreeselijk geweld, dat zij zich zelve had moeten doen. MARIA WARWICK had, voor haar gestel, met al te hevige aandoeningen te pen gehad, zij was naar ziel en ligchaam geput; haar vader had niets liever gewild dan haar, des avonds na de uitspraak, vonnis, naar zijn kuis terug te brengen, noch dien dag, noch zaturdags, noch daaraop volgende zondag, was zij ingeweest, om de woning te verlaten, die betrokken hadden in de drukke, volkrijke vanwaar men uitzag op de gevangenis. 's Dags 's morgens, gevoelde zij zich iets en nadat zij getracht had eenig voedsel te gebruiken, was zij op het punt, om tot vader, wiens liefde en teedere bezorgdijens haar nog ieder oogenblik scheen te nemen, uit zich zelve te zeggen, dat zij zich geooegzaam hersteld oordeelde, om reis te gaan, toen eensklape hare aangezicht werd getrokken door het geraas, dat op straat vernam; zij stond op, om naar 't sters te gaan, en daar werd haar gevoelt 't felst geschokt, door het schouwspel, zich aan haar oog vertoonde. De deuren der gevangenis stonden open; op straat waren 't van menschen en eene soort van Processie trok op weg, in de richting naar een hoortoestel, die men in de verte bespeurde. denkbelden, die haar toen voor den gezezen, noopten haar om noder te knielen met gesloten oogen, en gevouwen handen God te lidden, dat hij haar, in zijne goedde kracht mogt verleenen, om de welters van haar geluk en van hare rust van fenis te schenken. Toen zij 't hoofd veromhoog hief, zag zij haren vader voor staan, wiens gansche houding eene onrustige gejaagdheid verried, die alle beschrijving boven ging.

(Vervolg hierna.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina* Kap. A. Ahlers Jr. — Adres by Degenhard en Kramer. — Sluit den 16 dezer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Verwachting* Kap. K. H. Millers. — Adres by Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia* Kap. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *t' Verwachting* Kap. C. Zaai. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Clara* Kap. A. P. Havinga. — Adres bij L. J. van Bommel.

Het gekoperd Driemast Galjoetschip *Westland* Kap. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijnders. Heeft een doorlopende Assurantie Polis, tegen 1/4 pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kap. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijnders. Heeft een doorlopende Assurantie Polis, tegen 1/4 pCt. premie.

Het gekoperd Kofschip *de Zwaan*, Kap. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson. Heeft een doorlopende Assurantie Polis van 1/4 pCt. premie.

Het Nederlandsch Nieuwgekooperd Kofschip *Gebroeders*, Kap. P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *Gebroeders*, Kap. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda*, Kap. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Artemis*, Kap. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjoetschip *Catharina Jacoba*, Kap. J. J. Brouwer. — Adres by van West en de Hart.

Het Nederlandsch gekoperd Schooner Kofschip *monie* Kap. A. van der Meyden. — Adres by van West en de Hart.

Ter Drukkertij van J. I. FUCHS.